

det oprindelige Udkast staaet i § 1, og man har, væsentlig af Hensyn til, at Fabrikationen deraf dog, saavidt vides, egentlig kun har viist sig at være farlig for de Arbeidere, som beskæftige sig dermed — men rigtignok for disse ogsaa i en meget høj Grad —, strøget den herom anførte Bestemmelse; men jeg troer dog, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at denne Fabrikation indtill en vis Grad ogsaa kan siges at udstrække sin Virkning til Raboerne, vel ikke i en saadan Grad, at det skulde være nødvendigt at sætte den imellem dem, der ikke maae findes her i Byen, men saa, at den dog ikke bør savnes mellem dem, der nyde Tilflytning. Da der nu vistnok er flere af lignende Beskaffenhed, saa er det et Spørgsmaal, om man ikke i § 5 kunde tage nogle mere almindelige Bestemmelser, saaledes at det med Hensyn til saadanne Gjenstande kunde gøres Sundhedspolitiet muligt at varetage den offentlige Sundheds Interesse. Jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende, da jeg først ønskede at høre, hvorledes den høitæredede Justitsminister opfatter de af mig fremsatte Bemærkninger, og hvorvidt han skulde ansee det nødvendigt, at saadanne Bestemmelser komme ind i Loven, for at den kan have den tilsligtede Virkning.

Justitsministeren: For at opaae det Niemed, som tilsigtes ved Lovudkastet, kunde man vistnok gaae to Veie, enten den, som er fulgt i Lovudkastet, eller den, som blev paapeget af den ærede Rigsdagsmand; enten kunde man nemlig i Loven selv nævne hvad der skal gjælde om de forskjellige Næringsveie, og altsaa hense dem enten til den Klasse, for hvilken de strengere Regler gives, eller til den Klasse, hvorom mindre strenge Regler gives, eller man kunde overlade det til Administrationen at hense de forskjellige Slags Næringsveie efter deres Beskaffenhed og den Udvikling, de i Tiden maatte erholde, enten til den ene eller til den anden Klasse. Hvad der i saa Henseende kan ansees for rigtigt, kan være Tvivl underkastet. Det sees lettelig, at Administrationen faaer en temmelig stor Myndighed, naar man vil gaae den sidst paapegede Veie, og at den lettelig kan give Anledning til Vilkaarlighed. Man har derfor valgt den Veie,

som er foreslaaet af samtlige de Sagkyndige, der have erklæret sig over Sagen, nemlig bestemt at angive, hvilke Næringsveie der skulle hensees enten til § 1, det vil sige til den Klasse, hvorom der gives den strenge Regel, at de ikke maae drives i Kjøbenhavn eller dens nærmeste Omegn, men kun udenfor en vis Demarcationslinje, og hvilke der skulle hensees til § 5, det vil sige, som vel kunne udøves i Byen, men hvis Udøvelse dog er underkastet nærmere Control af Sundhedspolitiet. Naar nu Loven vedtages saaledes, som den er foreslaaet og kommen fra Landstthinget, vil det, dersom der i Tidens Løb med Hensyn til nogle af de Næringsveie, der ere anseete for saaa skadelige for Sundheden, at de ikke bør drives i Kjøbenhavn, foregaaer saadanne Forandringer, hvorved de ikke blive mere skadelige, end at det jo kan tillades, at de drives i Kjøbenhavn, være nødvendigt, at en ny Lov derom gives; thi efter Lovudkastet selv har Administrationen ingen Myndighed til at kunne omflytte de forskjellige Næringsveie fra den ene Klasse til den anden. Det blev allerede, da der i Landstthinget fremkom Forslag om, at det grønlandske Tranfogeri skulde flyttes, bemærket, at det muligt inden den Tid, der er bestemt i saa Henseende, vilde vise sig ufornodent at flytte det, dersom nemlig den skadelige Uddunstning, som Tranforberedningen medfører, kunde forhindres, og det blev tillige bemærket, at naar en saadan Forandring indtraadte, saa maatte Bestemmelserne om Tranfogeriet igjen forandres, enten igjennem Finantsloven, naar de fornødne Midler til at faae Tranfogeriet flyttet søgtes, eller ialtfald ved en ny Lov. De Næringsveie, som ere omhandlede i § 5, kan jeg, efter hvad jeg nu har fremført, heller ikke ansee som eksempelvis anførte; det er kun om de der bestemt angivne Næringsveie at den Regel gjælder, at de skulle underkastes den Control, som der er foreskrevet. Det forstaaer sig af sig selv, at Sundhedspolitiet med Hensyn til alle Næringsveie, hvis Udøvelse kan medføre Skade for Sundheden, maa have den fornødne Myndighed til efter almindelige Regler at kunne stride ind, men en saadan speciel Myndighed, som her gives, nemlig til nærmere at kunne betegne Stedet, vil Sundhedspolitiet kun have